ESG กับทิศทางการปรับตัวของนักบัญชีสากลและนักบัญชีไทย

ตอนที่ 12

สวัสดีสมาชิกและผู้อ่าน

ฉบับนี้ เรามาศึกษาคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม IFRS S2 การเปิดเผยข้อมูลการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เรื่อง ข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas) ต่อไปจะเรียกว่า GHG

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบว่า International Sustainability Standards Board หรือ ISSB ได้แนะนำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงานการปล่อย GHG ซึ่งคำแนะนำนี้จะช่วยเสริมการปฏิบัติตามมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งอยู่ระหว่างกระบวนการนำมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลที่ปรับใช้กับการปล่อย GHG ตามทิศทางที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ต่อไปจะเรียกว่า ก.ล.ต.) จะกำหนดต่อไป

บทความนี้ได้สรุปหลักการสำคัญของคำแนะนำ เป็นคำถาม-คำตอบ 13 ข้อ แบ่งเป็น 4 เรื่อง ได้แก่ 1.ที่มาของการรายงาน 2.การเปิดเผยข้อมูล 3.ข้อกำหนดการวัดค่า และ 4.ข้อกำหนดอื่นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลการปล่อย GHG อื่น โดยจะนำเสนอทิศทางของแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับกิจการในประเทศไทยล่าสุด (*นำเสนอเป็นตัวเอียง*)

ที่มา

คำถามที่ 1 **ทำไม IFRS S2 จึงรวมข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลการปล่อย GHG รวมถึงการปล่อย Scope 3 GHG**

คำตอบ

ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่านสภาพภูมิอากาศ คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความพยายามเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ ความเสี่ยงนี้ครอบคลุมความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย เทคโนโลยี และชื่อเสียง ข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสและความเสี่ยงที่เกิดจากการปล่อย GHG รวมถึงโอกาสและความเสี่ยงเกี่ยวกับการปล่อย Scope 3 GHG สามารถช่วยผู้ใช้หลักประเมินฐานะเปิดของกิจการต่อโอกาสและความเสี่ยงเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำเพียงใด ความเสี่ยงนี้สะท้อนถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างกิจการกับผู้มีส่วนได้เสีย สังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมธรรมชาติตลอดห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ ดังนั้น ข้อมูลการปล่อย GHG จึงมีความสำคัญต่อความเข้าใจของผู้ลงทุนว่าปฏิสัมพันธ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่าของกิจการนั้นมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่านมากน้อยเพียงใด โดยการปล่อย GHG แบ่งเป็น

การปล่อย GHG ทางตรง (Scope 1)

เกิดจากแหล่งที่กิจการเป็นเจ้าของหรือควบคุม

การปล่อย GHG ทางอ้อม

(Scope 2)

จากการใช้ไฟฟ้า ไอน้ำ การทำความร้อน การหล่อเย็นที่ซื้อหรือการได้มา

(Scope 3)

การปล่อยทางอ้อมอื่น ๆ ในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการทั้งต้นน้ำและปลายน้ำ ที่ไม่รวมใน Scope 2

IFRS S2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) ครอบคลุมทุกขอบเขต ได้แก่ Scope 1 Scope 2 และ Scope 3

สำหรับประเทศไทย ก.ล.ต. มีแนวโน้มสำคัญตั้งแต่วันที่ 19 พฤศจิกายน 2567 และได้มีการสัมมนาผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ในปี 2568 จำนวน 2 ครั้ง โดยให้แนวทางว่า ระยะแรกการรายงานการปล่อย GHG เฉพาะ Scope 1 และ Scope 2 โดยให้บริษัทจดทะเบียนกลุ่ม SET 50 เริ่มต้นรวบรวมข้อมูลปี 2569 เพื่อรายงานในปี 2570 ต่อด้วยบริษัทจดทะเบียนกลุ่ม SET 100 รวบรวมข้อมูลปี 2571 เพื่อรายงานในปี 2572 และสุดท้ายบริษัทจดทะเบียนกลุ่ม SET ที่เหลือและกลุ่ม MAI รวมถึงกองทุนโครงสร้างพื้นฐาน กองทุนอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มที่ระดมทุน Initial Public Offering รวบรวมข้อมูลปี 2573 เพื่อรายงานในปี 2574 เมื่อบริษัทจดทะเบียนรายงานครบตามแผน จึงจะทยอยขยายการรายงานการปล่อย GHG ไปยัง Scope 3 ตามลำดับกลุ่มที่กำหนดไว้

ก.ล.ต. ไม่ได้มีข้อกำหนดที่ครอบคลุมถึงกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

อย่างไรก็ตาม แม้บริษัททั่วไปที่ไม่ใช่บริษัทจดทะเบียนและไม่อยู่ภายใต้บังคับการรายงาน แต่บริษัทควรศึกษาและเตรียมความพร้อมในการวัดการปล่อย GHG โดยเฉพาะการปล่อย GHG Scope 3 ซึ่งเป็นการวัด GHG ที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่คุณค่าทั้งหมด

คำถามที่ 2 มาตรฐาน GHG Protocol ใดที่อ้างอิงใน IFRS S2 และอ้างอิงเพื่อวัตถุประสงค์ใด

คำตอบ

IFRS S2 อ้างอิงมาตรฐาน GHG Protocol จำนวน 2 ฉบับ เพื่อใช้ในการวัดและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) ดังนี้

1. Greenhouse Gas Protocol: A Corporate Accounting and Reporting Standard (2004) หรือ GHG Protocol Corporate Standard สัมพันธ์กับข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลการปล่อย GHG ครอบคลุม Scope 1 Scope 2 และ Scope 3 ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเปิดเผยข้อมูลการปล่อย GHG ขององค์กร

2. Greenhouse Gas Protocol Corporate Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard (2011) หรือ GHG Protocol Corporate Value Chain Standard สัมพันธ์กับข้อกำหนดการเปิดเผยการปล่อย GHG Scope 3 โดยแบ่งออกเป็น 15 หมวด ครอบคลุมกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าทั้งหมด

ทั้งนี้ หากข้อกำหนดของแต่ละประเทศมีแนวทางอ้างอิงข้อบังคับตามกฎหมายหรือมาตรฐานอื่น ISSB อยู่ระหว่างประชาพิจารณ์เพื่อพิจารณาผ่อนปรนให้สามารถใช้แนวทางที่แตกต่างได้ โดยคาดว่าได้รับความเห็นที่สนับสนุนให้อนุญาตใช้ข้อกำหนดของประเทศตามหลักการที่เหมาะสมอื่น

ข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูล

คำถามที่ 3 **กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลการปล่อย GHG ที่เกิดขึ้นระหว่างรอบการรายงานเป็นเกณฑ์เบื้องต้นหรือไม่**

คำตอบ

ใช่ IFRS S2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลการปล่อย GHG ในรูปแบบเบื้องต้น (Gross basis) หมายความว่า ไม่ต้องหักล้างการขจัด เช่น การใช้คาร์บอนเครดิต และต้องรายงานเป็นค่าปริมาณการปล่อยทั้งหมด (Absolute emissions) แทนการใช้ค่าความเข้มข้น เพื่อให้รายงานการปล่อยมีความโปร่งใสและสะท้อนปริมาณการปล่อยที่แท้จริงของกิจการ

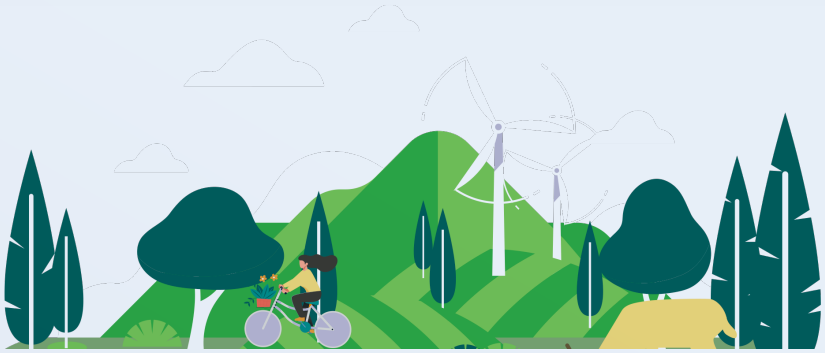

คำถามที่ 4 **กิจการต้องรวม 15 หมวดตามมาตรฐาน the GHG Protocol Corporate Value Chain Standard ในค่าวัดการปล่อย Scope 3 GHG หรือไม่**

คำตอบ

ไม่จำเป็น กิจการรวมเฉพาะหมวดที่เกี่ยวข้องกับการปล่อย GHG Scope 3 เท่านั้น ตัวอย่างเช่น กิจการบริการที่ไม่มีวิธีจัดการกับผลิตภัณฑ์ที่ขายหลังสิ้นสุดการให้บริการ ก็ไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลในหมวด 12 ตาม Scope 3

สำหรับประเทศไทย ก.ล.ต. มีแนวโน้มจะจัดทำแนวทางการเปิดเผยข้อมูลตามประเภทอุตสาหกรรม โดยไม่บังคับให้วัดการปล่อย Scope 3 GHG ครบทั้ง 15 หมวด

คำถามที่ 5 **กิจการได้รับอนุญาตให้จำกัดการวัดและการเปิดเผยข้อมูลการปล่อย GHG Scope 3 แต่ละกลุ่มเฉพาะตามเกณฑ์ขอบเขตขั้นต่ำสุดของ GHG Protocol Corporate Value Chain Standard ใช่หรือไม่**

คำตอบ

ไม่ใช่ ตาม IFRS S2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลที่มี “สาระสำคัญ” เกี่ยวกับการปล่อย GHG Scope 3 ครอบคลุมทุกหมวดที่ระบุใน the GHG Protocol Corporate Value Chain Standard โดยกิจการต้องพิจารณาห่วงโซ่คุณค่าทั้งหมดของบริษัทเมื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสและความเสี่ยงด้านความยั่งยืนที่สามารถคาดการณ์อย่างสมเหตุผลว่ากระทบต่อกระแสเงินสด การเข้าถึงการจัดหาเงิน หรือ ต้นทุนเงินทุน ดังนั้น กิจการที่ใช้ IFRS S2 ไม่สามารถจำกัดการวัดและการเปิดเผยข้อมูลการปล่อย GHG Scope 3 ตามเกณฑ์ขอบเขตขั้นต่ำสุดของ the GHG Protocol Corporate Value Chain Standard แต่การวัดค่าและการเปิดเผยข้อมูลต้องครอบคลุมองค์ประกอบของข้อมูลที่สมเหตุสมผล และข้อมูลที่กิจการสามารถจัดหาได้โดยปราศจากต้นทุนและความพยายามมากเกินไป

คำถามที่ 6 มีข้อขัดแย้งระหว่างข้อกำหนด IFRS S1 ที่ระบุเกี่ยวกับ "กิจการที่เสนอรายงาน" และการกำหนดขอบเขตองค์กรตาม the GHG Protocol Corporate Standard หรือไม่

คำตอบ

ไม่มีข้อขัดแย้ง แนวคิดเกี่ยวกับ "กิจการที่เสนอรายงาน" และการระบุขอบเขตองค์กรสำหรับการปล่อย GHG สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ IFRS S1 General Requirements for Disclosure of Sustainability-related Financial Information ซึ่งกำหนดให้กิจการที่เสนอรายงานต้องเป็นกิจการที่มีข้อมูลต้องนำเสนอ และเป็นรากฐานแนวคิดของการใช้มาตรฐานฯ ข้อกำหนดนี้ทำให้มั่นใจว่ามีความเชื่อมโยงกันระหว่างกิจการที่เสนอรายงานใช้มาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนกับกิจการที่สะท้อนในงบการเงินที่เกี่ยวข้อง

ในประเทศไทย การเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนกับการจัดทำงบการเงินรวม อาจครอบคลุมกิจการที่แตกต่างกัน โดยการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนจะพิจารณารายงานข้อมูลที่มีสาระสำคัญ ขณะที่การจัดทำงบการเงินรวมต้องรวมบริษัทย่อยที่บริษัทใหญ่ควบคุม และบริษัทร่วมที่ผู้ลงทุนมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญรวมถึงการร่วมค้าที่อยู่ในการควบคุมร่วม โดยแสดงตามวิธีส่วนได้เสีย

คำถามที่ 7 กรอบการวัดค่า Scope 3 ใน IFRS S2 คืออะไร และกรอบนี้ช่วยกิจการวัดการปล่อย GHG Scope 3 อย่างไร

คำตอบ

กิจการที่ใช้ IFRS S2 ต้องปฏิบัติตามกรอบการวัดค่า Scope 3 ตามที่ระบุในภาคผนวก ข ย่อหน้า ข40 โดยกรอบนี้กำหนดให้กิจการจัดลำดับความสำคัญปัจจัยนำเข้าและข้อสมมติที่ใช้ในการระบุลักษณะ ดังนี้

- ข้อมูลอิงตามการวัดค่าโดยตรง
- ข้อมูลจากกิจกรรมที่เจาะจงภายในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ
- ข้อมูลที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ทันเวลา และสอดคล้องกับประเทศและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าและการปล่อย GHG
- ข้อมูลที่ได้รับพิสูจน์และยืนยันแล้ว

กรอบนี้ช่วยให้กิจการมีแนวทางที่ชัดเจนในการเลือกข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและเหมาะสมสำหรับการวัดการปล่อย GHG Scope 3

คำถามที่ 8 การใช้กลไกความเป็นสัดส่วน (Proportionality Mechanism) ที่ระบุว่า "ใช้ข้อมูลที่สมเหตุผลและสนับสนุนที่มีพร้อม ณ วันที่รายงานโดยปราศจากต้นทุนหรือความพยายามมากเกินไป" กระทบต่อข้อกำหนดเกี่ยวกับกรอบการวัดค่า Scope 3 อย่างไร

คำตอบ

IFRS S1 กำหนดให้กิจการใช้ข้อมูลที่สมเหตุผลและสนับสนุนซึ่งกิจการมีพร้อม ณ วันที่รายงานโดยไม่ก่อให้เกิดต้นทุนหรือความพยายามมากเกินไป เมื่อกิจการเลือกแนวทางการวัดค่า ปัจจัยนำเข้าและข้อสมมติที่กิจการใช้วัดค่าการปล่อย GHG Scope 3 (อ้างอิงภาคผนวก ข ย่อหน้า ข39 ของ IFRS S2)

กลไกความเป็นสัดส่วนทำหน้าที่เป็นแนวทางช่วยผู้จัดทำข้อมูลในการกำหนดประเภทข้อมูลที่ผู้จัดทำงบการเงินต้องจัดเก็บ โดยสร้างพารามิเตอร์ (Parameters) เพื่อระบุว่า ข้อมูลใดที่มีพร้อมอย่างสมเหตุผลและความพยายามที่ต้องใช้ในการเปิดเผยข้อมูล ขณะที่กรอบการวัดค่า Scope 3 ให้แนวทางการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยนำเข้าอิงตามลักษณะข้อมูล

<u>ตัวอย่าง</u> หากกิจการไม่สามารถจัดหาข้อมูลการปล่อย GHG ของรอบปัจจุบันโดยปราศจากต้นทุนหรือความพยายามมากเกินไป กิจการอาจใช้ข้อมูลรอบการรายงานก่อนเป็นฐานในการประมาณจำนวนของรอบปัจจุบัน ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวต้องแสดงให้เห็นว่ากิจการใช้ข้อมูลที่สมเหตุผลและสนับสนุน ซึ่งกิจการมีพร้อม ณ วันที่รายงาน โดยไม่ก่อให้เกิดต้นทุนหรือความพยายามมากเกินไป

คำถามที่ 9 หากข้อมูลการปล่อย GHG จากกิจการในห่วงโซ่คุณค่าไม่มีพร้อมเนื่องจากกิจการมีรอบการรายงานแตกต่าง กิจการควรทำอย่างไร

คำตอบ

หากกิจการมีรอบการรายงานแตกต่างจากกิจการในห่วงโซ่คุณค่า การจัดเก็บข้อมูลการปล่อย GHG ให้สอดคล้องกับจังหวะเวลาการรายงานอาจทำได้ยาก ตัวอย่างเช่น กิจการ A มีรอบการรายงานสิ้นปีปฏิทิน ขณะที่กิจการ B ในห่วงโซ่คุณค่าซึ่งกิจการ A กำลังเก็บข้อมูลการปล่อย GHG มีรอบการรายงานสิ้นสุด 30 กันยายน ในกรณีนี้ ภาคผนวก ข ย่อหน้า ข19 ของ IFRS S2 อนุญาตให้กิจการวัดค่าการปล่อย GHG โดยใช้ข้อมูลรอบการรายงานที่แตกต่างจากรอบการรายงานของกิจการ หากเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้

- กิจการใช้ข้อมูลล่าสุดที่มีพร้อมจากกิจการในห่วงโซ่คุณค่าโดยปราศจากต้นทุนหรือความพยายามมากเกินไปเพื่อวัดค่าและเปิดเผยข้อมูลการปล่อย GHG ของกิจการ
- ความยาวของรอบการรายงานต้องเท่ากัน
- กิจการเปิดเผยผลกระทบเหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญและการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ (ที่เกี่ยวข้องกับการปล่อย GHG) ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างวันที่รายงานของกิจการในห่วงโซ่คุณค่า และวันที่รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการ

คำถามที่ 10 กิจการที่ร่วมในกิจกรรมการธนาคารพาณิชย์ ควรวัดค่าสัมบูรณ์การปล่อยก๊าซที่จัดหาเงินสำหรับข้อผูกมัดการกู้ยืมที่ยังไม่เบิกใช้อย่างไร

คำตอบ

IFRS S2 ไม่ได้กำหนดวิธีการสำหรับการคำนวณการปล่อยก๊าซใน Scope 3 ใน 15 หมวด ที่จัดหาเงิน โดยเฉพาะเจาะจงรวมถึงรายการที่เกี่ยวกับเงินกู้ที่ยังไม่เบิกใช้ อย่างไรก็ตาม IFRS S2 กำหนดให้กิจการที่วัดการปล่อย GHG ต้อง

- วัดการปล่อย GHG ตาม GHG Protocol Corporate Standard เว้นแต่หน่วยงานกำกับดูแลหรือตลาดหลักทรัพย์ที่กิจการจดทะเบียนของประเทศนั้นกำหนดวิธีการวัดค่าการปล่อย GHG ที่แตกต่าง (อ้างอิงย่อหน้า 29(a)(ii) IFRS S2)
- พิจารณาคำอธิบายกิจกรรมใน GHG Protocol Corporate Value Chain Standard เพื่อวัดค่าการปล่อย GHG Scope 3 หมวดที่มีสาระสำคัญ และ
- ใช้กรอบการวัดค่า Scope 3 (ตามภาคผนวก ข ย่อหน้า ข38–ข57 ของ IFRS S2)

ข้อกำหนดอื่นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

คำถามที่ 11 IFRS S2 กำหนดให้กิจการต้องตั้งเป้าหมายการปล่อย GHG หรือไม่

คำตอบ

ไม่ IFRS S2 ไม่ได้บังคับให้กิจการต้องกำหนดเป้าหมายการปล่อย GHG อย่างไรก็ตาม หากกิจการมีเป้าหมายการปล่อย GHG หรือเป้าหมายอื่นเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ IFRS S2 (ย่อหน้า 33–37) กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายเหล่านั้น โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญ ดังนี้

- รายละเอียดเป้าหมาย ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศที่กิจการกำหนด รวมถึงเป้าหมายที่กิจการต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (ข้อมูลเฉพาะที่ต้องการของแต่ละเป้าหมาย)
- แนวทางการกำหนดและทบทวนเป้าหมาย รวมถึงวิธีการติดตามความก้าวหน้าของแต่ละเป้าหมาย
- ผลการดำเนินงานเทียบกับแต่ละเป้าหมายเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ และการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงผลการดำเนินงาน
- ขอบเขตของเป้าหมาย เช่น เป้าหมายการปล่อย GHG ใดบ้าง และเป้าหมายครอบคลุม Scope 1 Scope 2 Scope 3 หรือไม่ รวมถึงลักษณะของเป้าหมาย (เป็นเป้าหมายการปล่อย GHG เบื้องต้นหรือสุทธิ และเป้าหมายที่ได้มาใช้แนวทาง Sectoral Decarbonization หรือไม่
- การใช้คาร์บอนเครดิต ที่วางแผนไว้สำหรับการหักกลบการปล่อย GHG

คำถามที่ 12 หากกิจการมีเป้าหมายการปล่อย GHG แบบสุทธิ ต้องเปิดเผยข้อมูลเฉพาะหรือไม่

คำตอบ

ตาม IFRS S2 กิจการที่ตั้งเป้าหมายการปล่อย GHG ต้องเปิดเผยว่าเป้าหมายเป็น การปล่อย GHG เบื้องต้น (Gross) หรือการปล่อยสุทธิ (Net) โดยหากเป็นการปล่อย GHG สุทธิ (คือการปล่อย GHG เบื้องต้นหักด้วยการชดเชยที่วางแผนไว้) เช่น การใช้คาร์บอนเครดิตที่กิจการวางแผนให้ชดเชยการปล่อย GHG กิจการต้องเปิดเผยเป้าหมายการปล่อย GHG เบื้องต้นแยกต่างหาก (ตามย่อหน้า 36(a) ของ IFRS S2) เพื่อช่วยผู้ใช้หลักของรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจทั้งความพยายามที่กิจการลดการปล่อย GHG เบื้องต้นและการปล่อย GHG สุทธิ

หากกิจการกำหนดการปล่อย GHG สุทธิและวางแผนใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลการใช้คาร์บอนเครดิตที่ความโปร่งใสเกี่ยวกับการใช้คาร์บอนเครดิตและคุณภาพเครดิตที่ใช้หักกลบ โดยการเปิดเผยข้อมูลควรครอบคลุมประเด็นสำคัญเกี่ยวกับ

ความเชื่อถือได้ของเป้าหมายการปล่อย GHG ต่อคาร์บอนเครดิต

รายละเอียดโครงการที่ได้รับคาร์บอนเครดิต เพื่อให้ผู้ใช้หลักเข้าใจโอกาสและความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศเพิ่มเติม เช่น ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับความสามารถเหมาะสมของโครงการ เทคโนโลยีที่มีพร้อมและราคาคาร์บอนเครดิตในอนาคต

ประเภทคาร์บอนเครดิตควรระบุด้วยว่าเป็นการชดเชยผ่านการขจัดคาร์บอนตามธรรมชาติหรือด้วยเทคโนโลยี ข้อมูลนี้มีความสำคัญเพราะแต่ละวิธีมีโอกาสและความเสี่ยงที่แตกต่างกันตามประเภทของคาร์บอนเครดิต ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้หลักให้เข้าใจลักษณะความเสี่ยง (Risk Profile) ของกิจการได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

IFRS S2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยปัจจัยสำคัญอื่นใดที่ช่วยให้ผู้ใช้หลักเข้าใจความเชื่อถือได้และความถูกต้องของคาร์บอนเครดิตที่วางแผนใช้ รวมถึงตัวอย่างข้อมูลข้อสมมติเรื่องความถาวรการหักกลบคาร์บอน ข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลรวมเพื่อตอบสนองผู้มีส่วนได้เสียเพื่อระบุ “ความถาวร (Permanence) ซึ่งหมายถึงระยะเวลาที่การปล่อย GHG จะถูกขจัดอย่างปลอดภัยออกจากบรรยากาศ” และ “ความเพิ่มเติม (Additionality) ซึ่งหมายถึง การลงทุนเฉพาะที่ทำให้เกิดประโยชน์ด้านสภาพภูมิอากาศใหม่ที่ประโยชน์นั้นจะไม่เกิดขึ้นเมื่อปราศจากเงินลงทุน” ทั้งสองปัจจัยนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการประเมินคุณภาพโครงการชดเชยคาร์บอน แม้ค่าวัดความถาวรและความเพิ่มเติมมีความซับซ้อน IFRS S2 จึงไม่บังคับให้กิจการเปิดเผยการประเมินความถาวรและความเพิ่มเติมโดยตรง แต่กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลปัจจัยอื่นที่เพียงพอเพื่อช่วยผู้ใช้รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปให้เข้าใจความเชื่อถือได้และความถูกต้องของคาร์บอนเครดิตที่กิจการวางแผนใช้ และเพื่อช่วยให้ผู้ใช้ได้รับข้อมูลที่ช่วยผู้ใช้ประเมินความเพิ่มเติมและความถาวร